at perfect liberty to move for this later on. It has only to be introduced in the Council. Government will not oppose the motion that the Bill be read in Council. If it is the intention of the House to allow the Government to circulate it by executive action for public opinion and not to refer to a Select Committee at this stage Government will not oppose the introduction of the Bill. Therefore the Bill can be introduced in Council. Then by executive action it can be circulated.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—I accept the valuable suggestion thrown out by the Hon'ble President and at this stage I only move that the Bill be read in Council.

Mr. President.—I think we will have to give a fairly considerable time for getting public opinion. It is usual when sending out the circular to public bodies to fix a time within which they should send in their opinions. I think it is reasonable to fix it as six months. The Government will make out a list of the leading men and representatives of public bodies to whom the Bill has to be circulated.

Mr. T. S. Narayana Ayyar.—It ought to be clearly understood that when the House carries a motion for sending the Bill for public opinion nobody is committed to anything.

Motion that the Bill be read in Council was put and carried.

Secretary to the Council.—The title of the Bill is "The Cochin Tenancy and Kudiyiruppu Bill".

Mr. President.—The understanding is that the Bill will be circulated by the Government and those invited to offer their opinion will do so in six months.

The House rose for lunch at 1 p. m. and reassembled at 2-15 p. m. with the Deputy President (M. R. Ry. A. Sankara Menon Avl. B. A. & B. L.) in the Chair.

The Cochin Free Compulsory Primary Education Bill.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—Mr. President, Sir, in moving the introduction of the Free Compulsory Primary Education Bill, I feel I have to place before the Hon'ble House a few salient facts concerning the position that primary education ought to occupy in a scheme of Education of any civilised form of Government.

"Universal primary education is one of the foremost duties of the State for "the capital of a country does not consist in cash or paper but in the brains and bodies of the people who inhabit it." That the emancipation of the masses from illiteracy is a prime condition of self-defence,

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

self-reliance, self-help and self-Government and of the promotion of the industries and agriculture is a fact recognised by all civilised States. In an agricultural State as Cochin, Universal primary education is of importance for introducing improved agricultural methods and for improving the conditions of rural life. It is also a fact unquestionably recognised that without the spread of education the mass of the people in countries having representative institutions could not be expected to exercise intelligently and judiciously their rights of citizenship. His Majesty the King Emperor George V of cherished memory while he visited India in connection with the Delhi Durbar, said on the 6th January 1912:—"And it is my wish, too, that the homes of my Indian subjects may be brightened and their labour sweetened by the spread of knowledge with all that follows in its train, a higher level of thought, of comfort and of health. It is through education my wish will be fulfilled." In short, without education, neither individual nor national progress is possible.

Mr. G. K. Gokhale, one of the greatest sons of modern India, says that "the only way that the world has discovered to secure Universal education in a country has been by making it compulsory and free. This is the only method that the world has found to be successful, and so far there is no other method in the field." This is a fact which has been admitted long ago by the Government of Cochin. The Administration Report of 1094, after observing that the education is still backward among Muhammadans, Ezhuvas and Pulayas stated that "no class may be allowed to lag behind, and it will be the duty of the State to provide a system of free and compulsory education which is the only guarantee for an ordered advance all along the line."

It is to achieve the end that the Government had in view even so long as 1094 that I have brought this Bill before the House. It is noteworthy to remember that the very year in which this Council was inaugurated there was a proposition placed before this House requesting the Government to undertake a system of compulsory primary education. Next year or the 3rd year of the Council it was that the Hon'ble Member for Kunnamkulam brought forward a Bill—perhaps the identical Bill that is now before this House — with a view to see that the object aimed at by the Durbar in its administration report which I read out to you now is achieved in this State. For various reasons, the Bill could not progress further than the stage of introduction and with the permission of the Government I have now undertaken that task that was boldly brought forward by my Hon'ble friend the Member for Kunnamkulam long ago.

The latest Census Report gives us an indication of the line that we have to take in this matter. I will only read a passage from the latest Census Report of the State. In paragraph 22 of that masterly report we read as follows:—

"We find that out of a total population of 178,516 children aged 6 to 12 years as many as 87,226 or 48·8 per cent (42·3 per cent of boys and 55.6 per cent of girls) have never attended any school; and to

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

this number must be added 3,610 boys and 3,216 girls who left school before they completed their primary course, and who therefore represent the wastage in primary education. The percentage of children aged 6 to 12 years who are at school (including the few that have left school after successfully completing their primary course) is but 47. These figures will form a proper basis on which the question of compulsory primary education may be discussed and the educational policy of the Durbar revised if necessary."

These observations contained in the census report are very significant and in the recent educational survey conducted by the Hon'ble Member for Education, these extracts and other observations contained in the Census Report are referred to and there is a significant passage in that survey report by the Director of Public Instruction. That is also worth mentioning in this connection and I wish to place that also before you. But let me not be understood to have come forward in this House with a Bill the object of which is to introduce compulsory primary education throughout the state at the very start. My idea is far from that. The Bill provides for deciding upon fit areas where compulsion has to be introduced. Government has to find out from the circumstances obtaining round about which area has to be selected first and which area has to be taken up next. It is significant to note that although our percentage of education, as I read out to you, is only 47 of the school-going population, there are places where the percentage is much lower. This passage from the Director's report will bear out the point.

"The Superintendent of Census Operations makes the following remarks in the course of his observations on the statistics relating to literacy:— "Chittur in particular lying almost wholly detached from the literate West Coast, has a population of a highly mixed character in which backward and illiterate communities predominate, and even the very small proportion of Christians in this Taluk is illiterate". The Census Report attributes the low level of literacy of Chittur to (1) the agricultural calling of the large majority of the people, (2) "the high percentage of such Hindu communities as are either quite backward in literacy or almost wholly illiterate", and (3) to the paucity of educational facilities".

I would request the House to bear in mind this one clause 'paucity of educational facilities' in Chittur Taluk. The Director continues "It is no doubt true that Chittur is educationally the most backward taluk in the State, and it is, therefore, not surprising that the general level of literacy is relatively low. It is also true that the high percentage of backward communities in Chittur is partly responsible for the low level of literacy. It is, however, doubtful if the educational backward condition of Chittur can be ascribed to the want of educational facilities. Relative to population and the number of children of school age, the percentage of children under instruction in recognised schools is small. Out of a total of 15,741 children of school age (8,002 boys and 7,739 girls) 4,003 are

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

under instruction or have received education of the primary grade. The percentage for the taluk is, therefore, 25·3 while those for other taluks are as follows:—etc."

That is the position of literacy obtaining in this State. We used to boast that Cochin is highly literate and compared with other provinces either British or non-British we stand in the forefront of literacy. But the correct position is shown above. And in these figures read out to you a certain figure that was arrived at so long ago as 1083 is included. Taking the census of pial schools, not recognised by the Government and not aided by the Government, it was found there were 289 such schools with 6921 pupils in them. This census was taken in 1083 and the figures then found are repeated from year to year inclusive of the year 1110. The latest administration report put into our hands but yesterday takes in this large number of pial schools most of them having died out in the interim. Pial schools exist to-day but the number is much reduced. If correct figures are worked out it is therefore clear that the percentage will be much lower than what we generally boast of. Therefore there is no meaning in our boast that we are highly advanced in education. There is necessity and necessity calling for immediate action for the spreading of literacy among the masses. To achieve this end, to begin with areas like Chittur or if there be any other place worse than Chittur to begin with that area first and then advance it to other areas as well as time goes on and to see whether we achieve mass literacy before long and that only is the object of the Bill. One objection that might probably be raised against the introduction of such a measure will be one of finance. That, I submit, is an argument that would be brought forward against any useful measure. When figures are properly worked out on the question of finance also we may not want much for introducing this system. All that is a matter of detail and any observation that may be called for, I will reserve to my reply after hearing both the Government as well as the Hon'ble Members on the non-official side. I therefore request that this Hon'ble House may be pleased to support the introduction of this Bill which I, even at this stage inform the House, propose to refer to a Select Committee which will examine its details and make its report.

Mr. T. A. Ramachandra Ayyar.—I second it.

Rao Sahib I. N. Menon.—We will take the sense of the House.

Dr. A. R. Menon.—Though it is a very great honour conferred upon us that by our argument the Government is liable

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

to be influenced, this is the very first time that we hear this admission from the other side and I personally attach no importance for such a declaration.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—They are showing signs of improvement.

* **Dr. A. R. Menon.**—I believe, Sir, that it is the fundamental duty of the Government to give as far as possible at least primary elementary education to all the children under their rule. I believe it is as important to give education as it is important to preserve law and order and, as has been stated by my friend there, you will find that where education is at its lowest level the criminality would be at its highest and the taluk that I come from has the unique distinction of being backward in education and the foremost in criminality. We are very anxious to remove that distinction and I believe by the operation of this Bill—if this Bill is accepted—we will not have this unique distinction for a very long time. The Hon'ble mover has been very cautious and instead of calling upon the Government to introduce compulsory primary education all over the State asks them to introduce the same only in certain specific areas. I believe this is a very moderate Bill. I remember very well that the distinguished predecessor of our Director of Public Instruction, I mean Mr. Mathai, once admitted that it would be necessary most probably for the Government to resort to compulsion in selected areas, his argument being that our people take to education just like fishes take to water and it is not necessary to introduce this element of compulsion. It will be a matter of greater honour to the Government and the people if people come forward freely and of their own accord than if we compel them to go. I perfectly agree with that view and I hope Government also will find that there is nothing to be frightened about, there is nothing to be very anxious about—only selected areas. Selected areas mean most probably certain portions of the Chittur Taluk. But in any case I hope we will not hear this pleading of poverty. We are sick of this pleading. When the Government financially are not in a position to do this work—they are not financially fit to do any work worth doing—they have a plethora of money to do what they should not do. The Government have a tendency to squander away public funds for various unnecessary things which do not contribute any benefit at all to the people and the moment we introduce a measure that will improve the general population immediately the pleading comes from the other side "want

* Speech not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

of funds" and also they add another clause that the sympathy of the Government is with us. But the sympathy has never done much good. That sympathy must be translated into action and I believe here is a chance for them to translate that sympathy into action. I have not the slightest doubt that the matter if left to the discretion and to the free unfettered discretion of the Director of Public Instruction, he will be the first to accept this proposition. But it so happens that none of those sitting there has got any liberty whatsoever and it will not be very proper to attack them individually. Therefore I say again the Government must somehow or other find the means to give this education and they can easily do so by even levying an educational cess. If you ask me where to get funds from I would say levy an education cess and make education free all over the State and compulsory in cases where it is necessary. I think that is the fundamental principle of this Bill and I think that that principle ought to appeal even to this Government.

Mr. V. K. Krishnankutty.—Mr. President, Sir, this is one of the most important pieces of legislation which have been sought to be introduced in the Council. In support of this legislation, I would advance firstly the stock argument which has been familiarised to this Council by the Law Member himself. When introducing any piece of legislation which was attacked very hotly by this House, the Law Member would first refer to England and say that this statute has been in England for two centuries past. Then he would go to British India, nearer home, and say that they have enacted similar legislations there also. Thirdly, he will go southwards to Travancore and say that the Travancore people for that matter have adopted this piece of legislation; why not we adopt this piece of legislation here? I would advance the same argument citing numerous examples. Not only in Great Britian and Ireland do we find this principle adopted and put into practice, but we find the same thing in all civilised countries of Europe viz. in France, Germany, Switzerland, Austria, Italy, Belgium, Denmark, Norway, Sweden and coming to the new world, we find America, and Canada.

Mr. Thomas Manjuran.—What about Russia?

Mr. V. K. Krishnankutty.—With regard to Russia, so many revolutions have taken place and I do not speak anything about Russia. We are on too low a level to speak anything about revolutionised Russia. Coming to the east, we have the ex-

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ample of Japan, Philippine Islands, the Crown Colony of Ceylon, and to adopt the example of a Native State we have got Baroda. The Gaekwar of Baroda introduced this piece of legislation as early as 1894 and now we find that that State has now adopted this salutory legislation for the whole State with great success.

One of the arguments which are likely to be raised against this legislation is that compulsion is necessary. People are flocking to our schools in large numbers and we do not find even accommodation for the pupils who voluntarily come to schools. That is the apparent argument which is brought forward. But the condition that obtains here is different with regard to different localities and different communities. In certain communities, we find they are all workmen and most workmen find it inconvenient to send their children to school. With regard to some other communities by nature they are averse to education. They keep their ladies uneducated. The girl population especially needs greater help at the hands of the Government. But this is an argument really in favour of legislation. Here we want only the least compulsion and a people which are more educated will take the compulsion in the best spirit in which it is offered. Another argument is want of finance. We are often scared away by miscalculations or over-calculations of the difficulties that are in our way. But if we go into the details which we have not done, the actual figures will be far less. Let us take one Taluk or one selected area and begin to educate all the mass universally.

മിസ്റ്റർ പി. രാമൻമേനോൻ.— പ്രസിഡണ്ട്, സർ, വിദ്യാഭ്യാസം നിർബ്ബന്ധവും സൌജന്യവുമാക്കുന്നതിനുള്ള ഈ ബില്ലിനെ ഈ ഗവർമ്മെണ്ട് നിലനില്ക്കണമെന്നു് ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്കാർക്കും അനുകൂലിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഈ മഹാസഭയുടെ അനുദ്യോഗസ്ഥഭാഗത്തെ അലങ്കരിക്കുന്ന ചില ബഹുമാന്യന്മാർ ജനകീയപക്ഷത്തിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളെ അവഗണിച്ചു്, ഉദ്യോഗസ്ഥഭാഗത്തു ചേർന്നു വോട്ടുചെയ്തു കൃതാർത്ഥതയടയുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ, ഇത്തവണത്തെ സമ്മേളനത്തിൽ ഒരിക്കലെങ്കിലും എനിക്കും അങ്ങിനെയൊന്നു ചെയ്താൽ കൊള്ളാമെന്നുള്ള മോഹമുണ്ടായി. ഞാൻ അതിനുള്ള സന്ദർഭം കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഈ ബിൽ അതിനുള്ള ഒരു ശുഭാവസരത്തെ പ്രദാനംചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈബില്ലിനെ അനുകൂലിക്കുവാനോ പ്രതികൂലിക്കുവാനോ ഗവർമ്മെണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നു് എന്ന ചോദ്യത്തിനു ശരിയായ ഒരു മറുപടി ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് ഞാനിപ്പോൾ എന്തുചെയ്യണമെന്ന സംഗതിയും, അവ്യക്തമായിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും ഈ ബില്ലു് അനുദ്യോഗസ്ഥപക്ഷത്തുനിന്നു അവതരിക്കപ്പെട്ടതും പരക്കെ ജനങ്ങൾക്കു് ഉപകാരപ്പെട്ടതുമായ ഒരു വിഷയമായ്

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

തുകൊണ്ട് തീർച്ചയായും ഗവമ്മെണ്ട് ഒടുവിൽ അതിനെ ആവുംവണ്ണം എതിക്കാതിരിക്കയില്ലെന്നുള്ള എന്റെ അനുഭവത്തെയും വിശ്വാസത്തെയും അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ഞാനും ഇപ്പോൾ ഈ ബില്ലിനെ ബലമായി എതിക്കുകയും, ഒടുവിൽവെച്ച് അതിനെ അനുകൂലിച്ച് എന്നെ വിഡ്ഢിയാക്കരുതെന്നു ഗവമ്മെണ്ടിനോട് അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഈ ബില്ലിന്റെ അവതാരകനുതന്നെ ഉൗക്കൻ ഒരബദ്ധം പറ്റിപ്പോയിരിക്കുന്നു. ബില്ലിന്റെ ആവശ്യവും ഉദ്ദേശവും വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതു നോക്കിയാൽമതി, ഗവമ്മെണ്ടിന്ന് ഈ ബിൽ ഒരിക്കലും സ്വീകാര്യമായിരിക്കുവാൻ തരമില്ലെന്നു നിണ്ണയിക്കുന്നതിന്ന് "ജനങ്ങൾക്ക് സ്വാഭിമാനം, സ്വാശ്രയശീലം, സ്വാതന്ത്ര്യബോധം, സ്വരാജ്യലബ്ധി" മുതലായവ ഉണ്ടാകുന്നതിന്ന് ഈ ബിൽ ഒരു കൈകണ്ട ഔഷധമാണെന്നാകുന്നു അവതാരികയിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതു്! അന്യായം നീക്കി വിധി കല്പിക്കുന്നതിന്നു വേണ്ടതായ ചില പ്രധാന കാരണങ്ങളെ അന്യായത്തിൽ തന്നെ ആരും വിവരിച്ചു് എഴുതാറില്ല. എന്നാൽ ഈ ബില്ലിനെ ഗവമ്മെണ്ടിന്നു തള്ളിക്കളയുകയല്ലാതെ ഗത്യന്തരമില്ലെന്നു മുഖവുരയിൽത്തന്നെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണു ബില്ലു് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്. ജനങ്ങൾക്കു് സ്വാഭിമാനവും, സ്വാശ്രയശീലവും, സ്വാതന്ത്ര്യമോഹവും വർദ്ധിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ ഉടനെ സ്വരാജ്യലബ്ധിയും അതോടുകൂടി ഇന്നത്തെ ഗവമ്മെണ്ടുകളുടെ തിരോധാനവുമായി. അതു സത്യവും സാവ്ത്രികവുമായ ഒരു സംഗതിയാണു്. "നിങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുന്നതിന്നു പര്യാപ്തമായതും അതിന്നായി ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും ആയ ഈ ബില്ലിനെ നിങ്ങൾ ദയവായി സ്വീകരിക്കണ"മെന്നാപേക്ഷിച്ചാൽ, അതു സ്വീകരിക്കത്തക്ക അത്ര വലിയ വിഡ്ഢിത്വമോ വങ്കത്തമോ ഏതു ഗവമ്മെണ്ടിനെങ്കിലുമുണ്ടാകുമോ? അങ്ങിനെ ചെയ്തതു് ആലോചനക്കുറവായി; അതുകൊണ്ടു്, ഒന്നാമതായി, ഈ ബില്ലിന്റെ "ഉദ്ദേശവും ആവശ്യവും" ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ ശക്തിയെ കുറയ്ക്കുകയും ജനങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ആണെന്നു കാണപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടു്, ആ പ്രഥമ സംഗതിക്കുതന്നെ, പ്രാരംഭത്തടസ്സംകൊണ്ടതന്നെ, ഞാൻ ഈ ബില്ലിനെ പ്രത്യേകിച്ചും പ്രതിക്രുലിക്കുന്നു.

വിദ്യാഭ്യാസം ഇപ്പോൾ ധർമ്മവുമല്ല, നിർബന്ധവുമല്ല. അതിന്നുള്ള ചിലവുകൾ തടിച്ചവർക്കും താങ്ങാനാവാത്തവിധത്തിൽ വളരെ വർദ്ധിപ്പിക്കയും, അതിൽനിന്നുള്ള വരുമാനത്തെ കണക്കിലധികം കുറയ്ക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുംക്രൂടി ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിയെന്താണു്? തുന്നൽക്കാർ കുപ്പായങ്ങൾ തുന്നിവിടുന്നതുപോലെ, നമ്മുടെ മുഖത്തിന്നു മൂന്നുവീതമുള്ള വിദ്യാലയങ്ങൾ അഭ്യസ്തവിദ്യരെ ആയിരമായിരംവീതം കൊല്ലംതോറും

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

പുറത്തുതള്ളിവിടുന്നു. പഠിച്ചുവക്കൊന്നും പണിയില്ലാതേയും പണിക്കുള്ള പഠിപ്പു പലക്കും കിട്ടാതേയും പഠിപ്പിക്കൽകൊണ്ടു പണക്കാരും ക്രൂടി പട്ടിണിക്കാരായും കിടന്നു കഷ്ടപ്പെടുന്നു. എന്നിട്ടും ഈ പഠിപ്പു കൊണ്ടു് ഗവമ്മെണ്ടിന്നു് ഇരിക്കപ്പൊറുതിയില്ലാതായിരിക്കുന്നു! അവരെന്തുചെയ്താലും കുറവു; അവക്കെപ്പൊഴും ആക്ഷേപം!! ആ സ്ഥിതിക്കു് ഇനി പഠിപ്പു സൌജന്യവും നിർബന്ധവുംക്രൂടിയാക്കുന്നതായാൽ പിന്നെ ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ ഗതിയെന്താണു്. ബുദ്ധിമാന്മാരായ നിങ്ങൾ ആ ഭാഗം ആലോചിക്കാഞ്ഞതു കഷ്ടമായി. ഒരിക്കലും പഠിപ്പിന്നു ക്രൂടുതൽ സൌകര്യം കൊടുക്കുന്നതു ഗവമ്മെണ്ടിന്നു രക്ഷയല്ല. "പിറകുകാരാ ആ മരം മുറിയ്ക്കരുതു്" എന്നു തലേക്കെട്ടോടും, ഒരുത്തൻ ഒരു മരക്കൊമ്പു വെട്ടുന്ന ചിത്രത്തോടുക്രൂടിയ ഒരു ചെറിയ പാഠം ഏതോ ഒരു പാഠ്യപുസ്തകത്തിലുണ്ടു്. ഇരിക്കുന്ന കൊമ്പായിരുന്ന ആ കഥയില്ലാത്ത വെട്ടുകാരൻ വെട്ടിയിരുന്നതു്! രണ്ടു വെട്ടു ക്രൂടി കഴിഞ്ഞാൽ അവനും ആ കൊമ്പോടുക്രൂടി നിലംപതിക്കുകയായി! അതുപോലെ ഗവമ്മെണ്ടിരിക്കുന്ന കൊമ്പിന്റെ കട വെട്ടുവാനുള്ള ഒരു കോടാലിയാണീ ബിൽ. ആ കോടാലിയെ ഒരു ഗവമ്മെണ്ടിന്നും കൈക്കൊള്ളാവുന്നതല്ല. ഈ ബില്ലിനെ ജീവനിൽ കൊതിയുള്ള ഏതു ഗവമ്മെണ്ടും കഠിനമായി എതിർക്കുതന്നെചെയ്യും.

കൊച്ചിരാജ്യത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലും വിദ്യാഭ്യാസം വേണ്ടതുപോലെ പരന്നിട്ടില്ലെന്നും പ്രത്യേകിച്ചും ചിറ്റൂർ താലൂക്കിലെ പല സ്ഥലങ്ങളിലും അതുതന്നെ പിന്നോക്കമാണെന്നും ബഹുമാന്യനായ പള്ളിപ്പുറം മെമ്പർ ഡോക്ടർ ഏ. ആർ. മേനോൻ പ്രസ്താവിച്ചു. കൊച്ചിയിൽ വിദ്യാഭ്യാസം എതുമയും പിന്നോക്കമുള്ള ചിറ്റൂരിൽനിന്നു് ഈ സഭയിലേക്കു കിട്ടീട്ടുള്ള ഒരു സമ്മാനമാണു് എന്റെ മാന്യസ്നേഹിതൻ. അങ്ങിനെ ഒരാൾ ഉണ്ടായിട്ടതന്നെ ഇവിടെ പലക്കും ഗവമ്മെണ്ടിന്നു പ്രത്യേകിച്ചും എത്രമാത്രം അസംസ്കൃതയുണ്ടെന്നു് ഓർക്കുമ്പോൾ അത്തരക്കാരുടെ എണ്ണം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന ഈ ബില്ലിനെ സ്വീകരിച്ചു നടപ്പിലാക്കിയാൽ അചിരേണ ഗവമ്മെണ്ടു് അനുഭവിക്കാൻപോകുന്ന ആപത്തു് എന്തായിരിക്കുമെന്നു് ആർക്കാണു് അറിയാൻവയ്യാത്തതു്. അതും ഈ ബില്ലിനു അനുകൂലമായ ഒരു ന്യായവാദമായില്ല. അദ്ദേഹം ആ ക്രൂട്ടത്തിൽ ഒന്നുക്രൂടി പ്രസ്താവിച്ചുകേട്ടു. പണമില്ലെങ്കിൽ "സെസ്സു" പിരിക്കാമെന്നു്. ആ പ്രസ്താവം കാണ്ഗൌരവം കാണിക്കാൻചെയ്ത കടംകയ്യാണെങ്കിലും വളരെ അവിവേകമായിപ്പോയി എന്നാണു ഗവമ്മെണ്ടിനു തോന്നുക. ഇപ്പോൾ ഉള്ള നികുതിയും സെസ്സുംതന്നെ ക്രമമായിത്തീർക്കാതെ വില്ലേജുകാരുടെ സുഖസുഷുപ്തിക്കു വിഘ്നവും, തന്നിമിത്തം റവന്യു ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിനു മുഴുവനും സൈരക്കേടും ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇവിടത്തെ ജനങ്ങളുണ്ടോ എന്തുകാര്യത്തിന്നായാലും

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഒരു പുതിയ നികുതിയുടെ പുറപ്പാടിനെ പുകച്ചുവിടാതിരിക്കുന്നു? കൂടുതൽ നികുതി ഇക്കാര്യത്തിനുവേണ്ടി തുടങ്ങുന്നതിനു ഗവമ്മെണ്ടു തയ്യാറില്ല. ഇപ്പോൾത്തന്നെ ക്ഷൗരക്കാരനേയും, അടക്കവെട്ടുകാരനേയും, ചായപ്പീടികക്കാരനേയും ഭക്ഷണംകഴിക്കുന്ന സകലരേയുംതന്നെ ഗവമ്മെണ്ടു കടന്നു പിടിക്കുടീട്ടുണ്ട്. അതു പക്ഷെ, ഗവമ്മെണ്ടുദ്യോഗസ്ഥന്മാക്കു ശമ്പളം പോരാത്തതുതികച്ചുകൊടുക്കാനാണെന്നെങ്കിലും ഗവമ്മെണ്ടിന്നു് ഒരു സമാധാനമുണ്ടു്. ഈ വേണ്ടാത്ത വിദ്യാഭ്യാസം നാട്ടുകാരിൽവെച്ചുകെട്ടി അതു കൊണ്ടു നടത്തുവാൻ ഒരു പുതിയ നികുതി പിരിക്കുന്നതിൽ ഗവമ്മെണ്ടിന്നു് ഒരു നീതിയും ന്യായവും കാണാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല.

ഉള്ള പണത്തിൽനിന്നു്, നിലവിലുള്ള നികുതിപിരിവിൽനിന്നുതന്നെ, ഈ ആവശ്യം — അത്യാവശ്യം — നിവ്വഹിച്ചുകൂടേ എന്നായിരിക്കും ബഹുമാന്യന്മാരായ എന്റെ സ്നേഹിതന്മാരിൽ ചിലരുടെ സംശയം. അഹോ കഷ്ടം! എത്ര ആദായമുള്ള തറവാടായാലും അവിടെ കാരണവർ നടത്തുന്ന ചിലവുകളെക്കുറിച്ചും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈമുട്ടുകളെക്കുറിച്ചും, ഊണുംകഴിച്ചു് ഉഴറിനടക്കുന്ന അനന്തിരവന്മാക്കു് എന്തറിയാം. ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ അത്യാവശ്യങ്ങളല്ലാ നിങ്ങളുടേതു്. അമ്മായിയുടെ മാളികപ്പണി മുഴുവനാക്കാനും, മകളുടെ കല്ല്യാണത്തിനു പണ്ടങ്ങളും പണിയിക്കാനും മൂത്തമകനെ ശീമയ്ക്കയക്കാനുംകൂടി പണമില്ലാതെ കഷ്ടപ്പെടുകയും കടംപേറുകയുംചെയ്തു പൊറുതിമുട്ടിയിരിക്കുന്ന കാരണവരോടുണ്ടു് അന്തസ്സാരമില്ലാത്ത അനന്തരവൻ ചെന്നു് സ്കൂൾഫീസ്സിനു പണം വേണമെന്നും ഉടുക്കാൻ മുണ്ടുവേണമെന്നും മുറവിളിക്കൂട്ടുന്നു! അസംബന്ധം, ആഭാസം, അക്ഷന്തവ്യം! അന്നദ്യോഗസ്ഥസാമാജികന്മാക്കു് പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം നിർബന്ധമാക്കുന്നതിനുള്ള പണം വേണമത്രെ! ഇവിടെ എറണാകുളത്തു് ഇർവിൻപാർക്കിലെ ആകാശവാണിയന്ത്രംതന്നെ കാശിന്റെ കുറവിനാൽ ആഗ്രഹിച്ച പ്രകാരം നന്നായിട്ടില്ലാ! കായലോരത്തിനു വീതിക്കൂട്ടുന്നതിനുള്ള പദ്ധതിപോലും പണക്കുറവുനിമിത്തം നടപ്പിൽ വന്നിട്ടില്ല. ആസ്ത്രേലിയാ, അമേരിക്കാ മുതലായ ദൂരദേശങ്ങളിൽനിന്നുവന്നു കൊച്ചിയിലിറങ്ങി മതിരാശിക്കും മറ്റും കടന്നുപോകുന്ന മഹാന്മാക്കു വിശ്രമിക്കുന്നതിനും വിനോദിക്കുന്നതിനുമുള്ള അതിഥിമന്ദിരത്തിന്നു് അവശ്യം വേണ്ടതായ ഒരു അഞ്ചുലക്ഷം രൂപക്കുകൂടി ഇവിടെ ബുദ്ധിമുട്ടായിരിക്കുന്നു! ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽ പലക്കും കൂടുതൽ ശമ്പളത്തിനുള്ള ആത്തിയും അത്യാത്തിയും കാലക്ഷാമത്താൽ നിവൃത്തിയുണ്ടാക്കീട്ടില്ല. പുതിയ തസ്തികകളും ചിലതു സൃഷ്ടിച്ചും, സ്വന്തം ചിലക്കു് ഉദ്യോഗം കൊടുക്കേണ്ടതായിട്ടുള്ളതിനും കണക്കിൽ കാണിക്കാൻ വഴികാണാതെ കഷ്ടപ്പെടുന്നു. ഗവമ്മെണ്ടു് ഏവംവിധങ്ങളായ പല വലിയ കടുക്കകളിൽപ്പെട്ടുഴങ്ങുമ്പോൾ, നാട്ടുപുറങ്ങളിലെ അനാഥപ്പിള്ളക്കു പഠിപ്പുണ്ടാക്കി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ക്കൊടുക്കാൻ, അതുമല്ല അവരെ നിർബ്ബന്ധിച്ചും കോഴകൊടുത്തും സ്കൂളിൽ പഠിപ്പിക്കാൻ, വലിയ പണച്ചിലവുള്ള ഈ അസംബന്ധബില്ലിനു അനുകൂലം നില്ക്കുന്ന അനുദ്യോഗസ്ഥമെമ്പർമാരെ അസംപ്രേക്ഷകാരികം എന്നുമാത്രം അഭിസംബോധനംചെയ്താൽ പോരാത്തതാകുന്നു.

ഗവൺമെണ്ടിന്റെ ശക്തിക്കോ, നിലക്കോ അല്പമെങ്കിലും ആശങ്കയുണ്ടാക്കുന്നതൊന്നും ഈ സഭ അനുകൂലിക്കയില്ലെന്നു ഗവൺമെണ്ടിന്നു് അറിയാം. ഗവൺമെണ്ടിന്റെ ശക്തിയാണു്, സ്ഥിരതയാണു്, സന്മനസ്സാണു് യഥാർത്ഥ ജനക്ഷേമമെന്നു് അറിയാത്തവരുമല്ലാ അനുദ്യോഗസ്ഥാംഗങ്ങൾ. ഗവൺമെണ്ടില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ ഒന്നുമില്ല. ഈ ബില്ലു് പാസ്സായാലത്തെ, നടപ്പിലായാലത്തെ ഫലം എന്തായിരിക്കുമെന്നു് ആലോചിക്കുന്നതിനുള്ള ഭാവനാശക്തിയും ബുദ്ധശക്തിയും ആ ഭാഗത്തിനുണ്ടെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഈ ബില്ലു് പാസ്സായാൽ അചിരേണ ഈ രാജ്യത്തിലുള്ളവരൊക്കെത്തന്നെ വിദ്യാസമ്പന്നന്മാരാകും; സ്വാശ്രയശീലന്മാരാകും; സ്വാതന്ത്ര്യച്ചൂക്കളാകും; സ്വരാജ്യപ്രിയന്മാരാകും. അതു് അവതാരകൻതന്നെ സമ്മതിക്കുന്ന ഭയാനകമായ ഒരു സംഗതിയുമാണു്. അപ്രകാരമുള്ള ഒരു ബില്ലിന്നു്, ചിന്താശാലികളും, സമാധാനപ്രിയന്മാരും, രാജഭക്തന്മാരുമായ ഇവിടത്തെ അനുദ്യോഗസ്ഥമെമ്പർമാർ, വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നും വിനയത്തിന്നും വിശ്രുതന്മാരായ ജനകീയപക്ഷപ്രതിനിധികളും, ഒരിക്കലും അനുകൂലിക്കയില്ലെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. അക്രമവും അനാവശ്യവുമായ ഈ ബില്ലിനെ, അസ്ഥാനത്തിലും അസന്ദർഭത്തിലും കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള ആപത്കരമായ ഈ ബില്ലിനെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കുവേണ്ടി ഞാൻ എന്റെ എല്ലാശക്തികളും ഉപയോഗിച്ചു് എതിർക്കുന്നു.

* **Rao Sahib I. N. Menon.**—Mr. President, Sir. After the speeches that I have heard, I feel very great diffidence in placing my views on behalf of Government for the consideration of this House.

From some of the speeches that I have listened to now, I am inclined to believe that there is no room for two opinions on a matter like compulsory primary education and as such if the opinion which I am going to express is to some extent a deviation from the so-called normal view on the subject, I am likely to be considered, to say the least, archaic.

The Bill seeks to make primary education compulsory by sections 6, 10 and 11 and to make it free by section 13; and we are now at a stage when we are considering the general principle of the Bill to see whether there is need to leave it in the charge of a select committee to go into the detailed provisions of the

* Speech not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Bill and therefore, Sir, I am going to speak only on the general principle involved in the Bill, and not going into a discussion of the merits of the several clauses comprised in the body of the Bill. Let me, Sir, make it plain at the very outset, what precisely is the principle which we are discussing, what precisely is the problem which we are trying to tackle this afternoon in this Bill. I submit it is not the question of the desirability of universal primary education. It is the question of introducing compulsion as the only possible means of attaining this end.

Dr. A. R. Menon.—Better means.

Rao Sahib I. N. Menon.— On the question of the desirability of universal primary education not as a solution of all difficulties either individual or national but as the primary birth-right of every mordern citizen, there is no cleavage of opinion between the Hon'ble Member who moved this Bill and the Government on the other side. I think it will be conceded that if we look back at the 3 decades that have passed by, we shall find remarkable improvement in the condition of education and in its scope. The Hon'ble Member for Wadakkancherri pointed out that in a report or review of 1094, Government observed that there was need for the introduction of compulsory education. I should say to him, had this bill been early, it would have been useful. A great deal has happened even in the field of primary education in Cochin since 1094, since my drawing up that report on the Educational Survey of the State. If we look at the figures which are more modern, a somewhat different tale reveals itself. I say, therefore, with regard to the desirability of universal primary education there is absolutely no difference of opinion between the Hon'ble Member who introduced this Bill and the Government and as a matter of fact. Government had during the last so many years, adopted measures which were reasonably calculated to achieve this end within a specially limited time. The main agencies which they adopted for the gradual attainment of universal primary education in this State were in the first place intelligent and widespread propaganda and secondly the provision of ample educational facilities both by affording positive assistance to the education of the backward communities and by making the bulk of elementary education entirely free. I should say that even today primary education—primary in the sense of being of primary importance, not as being a stage towards secondary education—is free. Primary education given by the agency of over 600 primary schools in the State is even today entirely free. I say primary education,

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

as intended as a primary birthright of a citizen and not as a stage leading up to secondary education, is entirely free. The question is whether this should not be extended to a few primary departments of secondary schools. I would say that in respect of these primary departments of secondary schools, the problem is somewhat different, because the pupils attending the primary department of English schools do not stop their education, but proceed to secondary and probably to higher education.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—What about Anglo-vernacular Schools?

Rao Sahib I. N. Menon.—With regard to Anglo-vernacular schools, in the first place the number is very small, and in principle they are a survival from the past. As a matter of fact, there is a distinct ruling of the Government that no new Anglo-vernacular primary school should be aided in future, and you gradually find the tendency for these Anglo-vernacular schools to die out either by merging into the vernacular primary schools or in a very few rare instances by being raised into lower secondary schools. So, I say primary education is entirely free even today.

In some of the backward parts of the State-I am borrowing the word 'backward' from Members who come from Chittur themselves because I am not responsible for that.

Mr. A. Eachara Menon.—We are quite happy to hear that. We are not ashamed of that.

Rao Sahib I. N. Menon.—Now, in respect of these areas, special concessions are being given. There are schools in the Chittur Taluk—primary schools where English education is given free. I refer for instance to the Primary School at Ramavarmapuram, Puthoor and the same thing is going to be extended to Kozhinjampara and very likely to Pattancherry. Therefore in special areas, we are adopting even today special measures of concession or ministration.

Dr. A. R. Menon.—On a point of information, did you succeed in your attempt by this concession in popularising education?

Rao Sahib I. N. Menon.—The question therefore is not whether Government had in the first place accepted the policy of universal primary education or whether they have taken sufficient suitable measure, primary measures, to extend the frontiers of literacy. The question then is whether the efforts of Government had been attended with results.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Dr. A. R. Menon.—Appreciable results.

Rao Sahib I. N. Menon.—The number of boys and girls now on the rolls today I think is 1,68,300 and odd for the whole State. This represents roughly or nearly 80 per cent of children of school-going age. It is true that this 80 per cent is not distributed evenly. In some places it is 90, in some other places 35. I am not saying that there is not great disparity between area and area within the State. Even during the last admissions, the strength on the rolls had gone up by about 6000 as the result of sheer propaganda.

Mr. K. Ayyappan.— How do you calculate the number of children of school-going age?

Rao Sahib I. N. Menon.—According to certain principles of sociology.

Mr. V. K. Krishnankutty.—What percentage of the whole population?

Rao Sahib I. N. Menon.—Roughly one-sixth. This is the principle accepted by sociology. That will be a little over 2 lakhs. We have 1,68,300. I do not say that it will not be possible or it is not desirable to bring in the entire population of the school-going age, who are out of the fold of our schools. I think there is absolutely no difference of opinion to say that methods of propaganda and the provision of suitable facilities have not been attended with any measure of success or even a considerable measure of success. I think it is a fallacy of truth.

Sir, compulsion in Baroda to which reference has been made is, I am glad to say, not attended with good results. I am glad because as far as the present argument is concerned, it will not be absolutely a success as stated by the members on the other side, for one thing. And secondly it shows the high possibility of sheer propaganda among intelligent people. Now, you may ask me whether it is not possible to get 100 per cent if we introduce compulsion in a State like this. That naturally is the question that must arise in the mind of every one of us here.

And my submission, Sir, is if the detention of the 20 per cent outside the fold of our schools is the result of parental indifference, I think compulsion would produce 100 per cent results. I mean compulsion is a reminder of parental duty. I think it desirable in a country where education is very low. If we enquire and find out what precisely is the reason why 20 per

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

cent of the children are not sent to schools you will find that it is not due so much to indifference as to poverty.

Dr. A. R. Menon.—What about the other countries which have enforced compulsory education?

Rao Sahib I. N. Menon.—I am saying with reference to the 20 per cent in this State. Now the code rules provide a mid-day feeding. If we are prepared to accept the implications of this Bill which resorts to compulsion we will be perfectly right. But you must not forget that compulsion in the case of the remaining 20 per cent is likely to raise this question as to how we are going to tackle this question of poverty. I am perfectly convinced, sir, from actual personal experience, because in the course of the last year's educational propaganda, I myself took a personal share and, going from home to home, I found parents were quite willing to send their children to schools. Even those who were precipitated said "What are we to do? We are all workmen. We have to go out and earn the daily bread for the entire family". The mother as well as the father are wage-earners. As is very unfortunately the case, you will find an inverse proportion between population and wealth. These families were also numerous. Now the question is one or two children have to look after the still smaller children and mind the house in a general way. Now what are we going to do with this general problem. If you are going to say that it is none of the business of the State to do this, then I have to tell them that it is none of the business to adopt compulsion. It stands on a par. Therefore my submission is that if you want to get the other 20 per cent it is a very hard lot on the parents if you use compulsion and mere compulsion. Now what is the result of this compulsion on the Government exchequer? I have already been told that the plea of scarcity of funds will not be accepted because it is so very hackneyed in this House. The Hon'ble Member for Pallipuram very pertinently pointed out that if we have no money we have to resort to taxation. I only remind this House that if you want additional facilities, it will be the taxpayer who will have to suffer. Especially if you are going to compel certain special areas it may not look very nice to make the others pay for the benefit of a special area. Local rating will be the result. I may be asked whether local rating is an educational cess. As an Undergraduate I had to pay poor rates and an educational cess. My question is whether, considering the fact that all our old taxes are still unremitted and at a time of extreme economic depression, we shall be justified in recommending for the acceptance of

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

the House another measure of taxation. Taxation, at least of a local type if the form of a local rate, cannot be resisted, if you want to introduce compulsory primary education even as a local measure.

Dr. A. R. Menon.—What about the percentage in those areas?

Rao Sahib I. N. Menon.—The percentage of literacy in some parts of Chittur and Talappily is certainly not satisfactory and my submission, sir, is that roughly the educated population may be between 35 and 45 per cent of the school going age. Considering our general standard, 45 per cent is too low.

Mr. T. S. Balarama Ayyar.—Taking the last five years into consideration, may I know whether this 80 per cent will vary?

Rao Sahib I. N. Menon.—It would vary from 65 to 80.

Mr. T. S. Balarama Ayyar.—So it is not coming down?

Rao Sahib I. N. Menon.—Not at all. As a matter of fact, last year we found that the space in schools were found quite insufficient to cope with the rush which was more than 6000. It is all very easy to say that finances are a very simple matter. Granted that you are prepared to vote additional taxation, my point, sir, is this. Are Government justified in devoting more money to education than they have already been spending? Of course that is a very large problem. We are now spending over 8 lakhs of rupees on primary education. It is quite clear that we must settle this question not by any kind of intrinsic oracle but with special reference to our general scheme of national economy. However long we might scrutinise the figure 9 lakhs will not give any life as to whether it is sufficient or insufficient. You have to take it as the general scheme of expenditure and find out if there is any justification, any warranty, for increasing it even by means of a local rate.

Sir, in addition to these I should like to submit another fact which I am afraid has escaped the attention of the Hon'ble Member who himself I know is very keen on this matter and that is we have at the present moment three main problems connected with elementary education engaging the attention both of the public and the Government. One is in regard to the complete socialisation of primary education, the State taking over the entire body of primary schools as it is a primary charge. That is a question which, if solved in the affirmative, is likely to cost the Government a little less than 2 lakhs per year more

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

than what we are now spending. There is another question again connected with primary education and that is the question of making it a 5 or 6 year one by extending its course so that a boy or a girl who leaves the portals of the primary school may not lapse so very easily as he or she now does in literacy.

Dr. A. R. Menon.—How did you arrive at that figure of 2 lakhs, when the teachers are paid by Government?

Rao Sahib I. N. Menon.— Now, we are paying grants-in-aid to some, while in others we don't. If we are taking the entire body of primary schools, it will come to 1,80,000.

Dr. A. R. Menon.— Is it not a fact that the teachers in aided schools are not paid in the same scale as in Government schools?

Rao Rahib I. N. Menon.— No. We calculate in the same scale. There was a controversy here that aided school teachers are not paid as they ought to be. The Government contribution supplemented by the deficit that would be roughly a little above something between 1,80,000 or two lakhs.

The second problem, of course, as I said, is the question of prolonging the period of primary education. This is a point of very great importance and extreme urgency because actual experience shows that the boy or girl who completes the four years' course leaves it and after 10 or 12 months lapses into illiteracy unable to take advantage even of such additional facilities in the form of village libraries. Unless something is done to stop the lapse of the child into illiteracy, all the money that is now spent on primary education would have been wasted. That is another acute, very important and very urgent problem which must be tackled by Government. And there is a third one which is sought to be introduced by this Bill—the question of introducing compulsion. The second one which I referred to, viz. the question of prolonging the period by one year would roughly cost the Government about 3 lakhs. I have worked out the figures. The cost of introducing complusion—I have not obtained accurately, but I worked it out—would come roughly to 50,000 more. If everyone is coming into the fold of our schools, the school room for 50,000 children will have to be provided. Taking the present expenditure on primary education, it is a little over Rs. 6 per head. You may take it in another way. You take this 50,000 school-place. How is this to be distributed over our present schools? You find the additional expenditure would be roughly between 3 and 3½ lakhs.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

We have, Sir, these 3 problems relating to primary education, the question of taking over the entire of primary schools into the hands of the Government, in the second place prolonging the period by one or two years, and lastly the question of compelling primary education in select and suitable areas. I leave it to the Hon'ble Member who moved that this Bill be taken into consideration and the other Members of the House as to which of these is the most urgent. It is no use saying that all of them are urgent and we must have all of them. It will roughly cost about 10 lakhs on primary education. That will be absolutely an impracticable suggestion. If you look at these 3 problems, socialisation of primary education, prolongation of the period of primary education and lastly the introduction of compulsion on primary education, on a scheme of urgency it will be found that the question of compulsion can very well afford to wait. Sir, I say the position of the Government should not be misunderstood by my opposing the introduction of this Bill on the ground that it is a matter which is likely to involve a great deal of feeling among every one. There is likely to be a mass of feeling, often unreasonable feeling, outside the House which will make it very difficult either to assuage or to assess. It will be very difficult to find what precisely is the intelligible opinion of the public on a problem like compulsion on primary education. I would earnestly request the Hon'ble Member to consider all that I have placed before him, to consider which of these problems is the most urgent and on which he would concentrate his attention and the attention of this House, because if we introduce one the others will have to wait. So that there may be no lack of perspective, sense of proportion or value and at any rate until it is time for us to reconsider the whole field of education, because after all I find it may be possible to avoid additional taxation by adopting another alternative. There is a feeling that our secondary education is leading our boys and girls nowhere. But it is not meant for every body. At any rate everybody is not meant for it. I may remind in this connection of a writer—George Bernard Shaw—who said that his education was interrupted by the period of schooling. Considering the education all over India, we find that there is great deal to be done for improving its quality and if there is the chance of restricting the scope of secondary education by receding little by little Government may have more fund, Government may be in a position to release more money for financing elementary education. To withdraw all the undertakings in respect of higher secondary education, to withdraw from all other commitments that they

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

have already made is out of the question. Now, this re-organisation, this re-planning of secondary education with a view to release more money for re-organising the primary education is a matter which would engage the attention of the Government. Even apart from this question of introducing compulsion Government are now faced with a deficit in respect of education. As days go on, as population increases the needs of the education department also increases, because unlike other deparments our wants increase with the increase of population and therefore, even apart from this question of compulsion in primary education, we have to face and solve as far as we can the problem of restricting the expenditure on secondary education, leaving it as far as possible to agencies other than the State. When it is possible to formulate a reasonable and consistent scheme for gradually withdrawing the efforts of Government from secondary education and from collegiate education, it may be possible to release more and more funds for financing elementary education. But as the Hon'ble Member pointed out it is the primary charge so far as education is concerned on the national exchequer is it necessary to rush through this Bill, or is it wiser to wait a little and find if we cannot re-organise our secondary education in such a way that it does not affect the tax payer, that it is less expensive and may be with advantage applied to the needs, if necessary, of compulsory, extended and of socialised primary education.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ.— സർ, തിരുവിതാംകൂറിൽ കുറെക്കാല. ത്തിന്നമുമ്പ് പ്രസിദ്ധംചെയ്ത കണക്കുപ്രകാരം അവിടത്തെ സ്കൂംഗോ യിങ്ങ് ഏജിലുള്ള ജനങ്ങളിൽ ഫ്രാം ശതമാനമോ മറോ സ്കൂളുകളി ൽ പഠിക്കുന്നുണ്ടെന്ന കാണുകയുണ്ടായി! ഇവിടെയും കണക്ക് അതു പോലെ ആകുമെന്ന് തോന്നുന്നു. യൂറോപ്യൻ സോഷ്യോളജി അനുസ രിച്ചു് ഇവിടെയും കണക്കുകൂട്ടുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഈ വിഷമം വരു ന്നതു.

Rao Sahib I. N. Menon.— 1,68,300 is correct. The Hon'ble Member can allow the freest flight to his imagination and find out whether it can exceed, say about 2,20,000.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ.— ആ കണക്ക് ഇവിടെ യൂറോപ്യൻ സോഷ്യോളജി അനുസരിച്ചു് ഇവിടത്തെ സ്കൂം ഗോയിംഗ് ഏജിലെ പോപ്പുലേഷൻ കണക്കു കൊടുത്തുകൂടെ. ജനസംഖ്യയുടെ ആറി ലൊന്നുമാത്രമല്ല ഇവിടെ സ്കൂം ഏജിലുള്ള കുട്ടികളം. ഓരോവീട്ടിലേ യും സ്ഥിതി ഒന്ന് ആലോചിച്ചുനോക്കിയാൽ അതു വെളിവാകും. മു രുങ്ങിയതു് ഓ ശതമാനം ഇവിടെ സ്കൂം ഗോയിങ്ങ് ഏജിലുള്ളവരാ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

യി കണക്കാക്കണം. ഇവിടെ ഇപ്പോൾ എടുത്തിരിക്കുന്ന കണക്കുപ്രകാരംതന്നെ സ്കൂൾ ഗോയിങ്ങ് ഏജിലുള്ള കുട്ടികളുടെ 40 ശതമാനം സ്കൂളിൽ പോകാതെ നില്ക്കുന്നു എന്നാണല്ലോ പറയുന്നത്. 40 ശതമാനത്തെ ഒരു തലമുറ നിരക്ഷരകുക്ഷികളായി ഇട്ടിരിക്കുവാൻ ഒരു പരിഷ്കൃത ഗവൺമെൻറിന് ന്യായമുണ്ടോ? നിർബന്ധംക്കൂടാതെ ഇവിടെ സാർവ്വത്രിക വിദ്യാഭ്യാസം കൊടുക്കാൻ കഴിയുമെന്നു പറയുന്നതു ശരിയല്ല. ഇംഗ്ലണ്ടിലും മറ്റും പള്ളിക്കൂടത്തിൽ കുട്ടികളെ സ്വതെ അയച്ചുകൊണ്ടിരുന്നിട്ടും അവിടങ്ങളിൽ വിദ്യാഭ്യാസം നടപ്പിലിരിക്കുന്നതു് എന്തുകൊണ്ടാണു്?

റാവുസാഹിബ് ഐ. എൻ. മേനോൻ.— യൂറോപ്പിൽ അതു സാധ്യമല്ല.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ.— യൂറോപ്പിൽ നിർബ്ബന്ധ വിദ്യാഭ്യാസം ആവശ്യമാണെങ്കിൽ കൊച്ചിയിൽ എത്രമേൽ ആവശ്യമാണു്? നിർബ്ബന്ധവിദ്യാഭ്യാസം ജനങ്ങളെയെല്ലാം വിദ്യാഭ്യാസമുള്ളവരാക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണു്. സമുദായത്തിൽ കുറെ ഭാഗം വിദ്യാഭ്യാസമില്ലാതെ കിടക്കുന്നതുകൊണ്ടുള്ള ദോഷം അവക്കുമാത്രമല്ല, വിദ്യാഭ്യാസമുള്ളവക്കും ഉണ്ടു്. ജനങ്ങൾക്കു പരക്കെ വിദ്യാഭ്യാസമുണ്ടായാലേ സമുദായം എല്ലാവക്കും ജീവിക്കുവാൻ സൌകര്യമുള്ള പരിതസ്ഥിതിയുള്ളതാകയുള്ളൂ. വിദ്യാഭ്യാസമില്ലാത്തവരുടെ ഇടയിലാണു കുറക്കാരധികമുള്ളതു്. അതുകൊണ്ടു വിദ്യാഭ്യാസമില്ലാത്തവർ അധികമുള്ള സമുദായത്തിലെ ജീവിതം മറ്റുള്ളവർക്കും സൌഖ്യമുള്ളതാകയില്ല.

ഗവൺമെൻറു ജനങ്ങളുടെമേൽ നിയമംകൊണ്ടു് നിർബ്ബന്ധം എന്തെങ്കിലും കാര്യത്തിൽ നടത്താമെങ്കിൽ അതു് ആദ്യമായി വിദ്യാഭ്യാസത്തിലാണു്. മനുഷ്യന്റെമേൽ നിർബ്ബന്ധ നിയമം നടത്തുന്നതു് ഏതെല്ലാം കാര്യത്തിലാണെന്നു നോക്കണം. വിദ്യാഭ്യാസമെമ്പർ പറഞ്ഞ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുക. ഈ പരിഷ്കാരം പെട്ടെന്നു വരുത്തണമെന്നാണു് ഈ ബില്ലിന്റെ ഉദ്ദേശമെന്നു തെറ്റിദ്ധരിച്ചാണു് അദ്ദേഹം പ്രസംഗിച്ചതു് എന്നു തോന്നുന്നു. പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം ഗവൺമെൻറു് ഏറ്റെടുക്കുക മുതലായ പല പദ്ധതികളിലുംക്കൂടി ആകെ അദ്ദേഹം വലിയ ചിലവുകൾ പറയുകയുണ്ടായി. ഇതെല്ലാം ഒന്നിച്ചു നടപ്പാക്കുന്നില്ല. ക്രമേണമാത്രമേ നടപ്പാക്കുന്നുള്ളൂ. അപ്പോൾ തല്ക്കാലം അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതു ചിലവുകൾ വരികയില്ല.

റാവുസാഹിബ് ഐ. എൻ. മേനോൻ.— ഇതെല്ലാം എടുത്താലുള്ള കാര്യമാണു ഞാൻ പറഞ്ഞതു്.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ.— ഈ ബില്ലിന്റെ തത്വം സ്വീകരിച്ചു് അതു ക്രമേണ നടപ്പിൽ വരുത്തിയാൽ മതി. അതുമാത്രമേ ബില്ലുകൊണ്ടു ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളൂ.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

റാവുസാഹിബ് ഐ. എൻ. മേനോൻ.— ഇതിലെ തത്വം കമ്പൽഷനാണ്. അതു ക്രൂടാതെ നടത്തുന്നതാണോ ആവശ്യം.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ.— കമ്പൽഷൻ തത്വം സ്വീകരിച്ചു സാധിക്കുന്ന സ്ഥലത്തു് അതു നടപ്പാക്കണം. കമ്പൽഷൻ വന്നാൽ വീട്ടിലുള്ളവക്കു ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടെന്നു വിദ്യാഭ്യാസമെമ്പർ പറയുകയുണ്ടായി. സാധുക്കളുടെ കുട്ടികൾ വേലക്കു പോയി വീട്ടുകാരെ സഹായിക്കേണ്ടിവരുമെന്നും ചെറിയ കുട്ടികളെ നോക്കാൻ മുതിർന്നകുട്ടികൾ വീട്ടിൽ നിൽക്കേണ്ടിവരുമെന്നും അതുകൊണ്ടു കമ്പൽഷൻ സാധുക്കൾക്കു് ഉപദ്രവകരമാകുമെന്നുമാണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം. ഈവക ചില്ലറ വിഷമങ്ങൾ ഉണ്ടായേക്കാം. പക്ഷെ അതൊന്നും ഈ ബില്ലിന്റെ തടസ്ഥം നടപ്പാക്കാൻ പാടില്ലാത്തമാതിരി അത്ര ഉണ്ടാകയില്ല. ഇതിലൊക്കെ തോതുനോക്കാതെ തത്വങ്ങൾമാത്രം പിടിച്ചു് വാദിക്കുന്നതു ശരിയല്ല.

നിർബന്ധക്രൂടാതെ വിദ്യാഭ്യാസം എല്ലാവക്കും കൊടുക്കാൻ കഴിയുമെന്നും അതുകൊണ്ടു ക്ഷമിക്കുക എന്നും വിദ്യാഭ്യാസമെമ്പർ പറയുന്നു. ഇങ്ങിനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുൻഗാമിയും പറഞ്ഞിരുന്നു. ഇനിയും അധികകാലം ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞാലും കാര്യം നടപ്പിൽവരികയില്ല. വിദ്യാഭ്യാസം എല്ലാവക്കും വരണമെങ്കിൽ നിർബന്ധനിയമംതന്നെ വേണം.

ഈ ബില്ലിന്റെ തത്വം ലോക്കൽ ഓപ്ഷൻ സമ്പ്രദായം അനുസരിച്ചു നടപ്പാക്കിയാൽമതി. നിർബന്ധവിദ്യാഭ്യാസം നടപ്പാക്കാൻ വേണ്ടി വിദ്യാഭ്യാസക്കരം ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടിവന്നാൽ അതു ചുമത്തിയിട്ടും ഈ പരിഷ്കാരം നടപ്പാക്കേണ്ടതാണു്.

മിസ്റ്റർ പി. ഗോവിന്ദമേനോൻ.— സർ, ഈ ബിൽ സ്വീകരിക്കാതെ ഇരിക്കാൻ വിദ്യാഭ്യാസ മേലധ്യക്ഷൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള കാരണങ്ങൾ ഒന്നും തൃപ്തികരമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം സാർവ്വത്രികമാക്കേണ്ടതാണെന്ന തത്വത്തെ അംഗീകരിക്കുന്നുവെന്നു് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു്, സാർവ്വത്രികമാക്കേണ്ടതാണെന്ന പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ചു് ഒരാക്ഷേപം പറയേണ്ടതില്ലായിരുന്നു. എങ്കിലും സാർവ്വത്രികമാക്കുന്നതിനു നിർബ്ബന്ധം വേണോ എന്നു് ആലോചിക്കുന്ന ഘട്ടത്തിൽ അതിനു് അടിസ്ഥാനമായി കിടക്കുന്ന ചില തത്വങ്ങളെ വിമർശിക്കേണ്ട വിഷയങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നുകൂടി എനിക്കു തോന്നുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസം സാർവ്വത്രികമാക്കുന്നപക്ഷം അതുകൊണ്ടു് ഇന്നു ലോകത്തിലെ സാമ്പത്തികങ്ങളും രാഷ്ട്രീയങ്ങളുമായ സകല അവശതകളും ദൂരീകരിക്കാം എന്നു വിചാരിച്ചല്ല ഇതു നടപ്പിൽ വരുത്തണമെന്നു പറയുന്നതു്. അതു് അങ്ങിനെ വേണമെന്നു പറയുന്നതു കുറെക്കൂടി വിപുലമായ തത്വത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണു്. ഇന്നത്തെ സകല പരിഷ്കൃതസ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മുദായക്കാളുടേയും അടിസ്ഥാനം അക്ഷരാഭ്യാസമാണ്. അക്ഷരാഭ്യാസമെന്ന പറയുന്നതു് എഴുതാനും വായിക്കാനുമുള്ള പരിചയമാണ്. അതു കൂടാതെയുള്ള ഒരു സമുദായത്തെക്കുറിച്ചു് ആലോചിക്കുവാൻകൂടി നിവൃത്തിയല്ല. വിദ്യാഭ്യാസമില്ലാത്തപക്ഷം അതു് ഒരുവന്റെ ബുദ്ധിയേയും സംസ്കാരത്തേയും ഉയർത്തുന്നതല്ല. ഇന്നത്തെ ലോകത്തിനു പരിഷ്കാരവും സംസ്കാരവും തമ്മിൽ അഭേദ്യമായ ഒരു ബന്ധമുണ്ട്. അക്ഷരാഭ്യാസമില്ലാത്ത — എഴുതാനും വായിക്കാനും കണക്കുകൂട്ടുവാനും അറിവില്ലാത്ത—ഒരു സമുദായത്തെക്കുറിച്ചു് ആലോചിക്കുവാൻകൂടി വയ്യാ. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു സമുദായത്തിനു് ഇന്നത്തെ ലോകസ്ഥിതിയനുസരിച്ചു് ഒരിക്കലും മുന്നോട്ടുപോകാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ഈ സമുദായത്തെക്കുറിച്ചു് ആലോചിക്കയും, അവരുടെ അവശതകൾക്കു അടിസ്ഥാനം അക്ഷരാഭ്യാസമില്ലായ്മയാണെന്നും മനസ്സിലാക്കിയതുകൊണ്ടാണു് വിദ്യാഭ്യാസം സാർവ്വത്രികമാക്കണമെന്നും അതു് എല്ലാപേരും കായ്മയി ആലോചിക്കണമെന്നും ഞങ്ങൾ പറയുന്നതു്. ഇതു നടപ്പിൽ വരുത്തേണ്ട മുഴുതല ഗവമ്മെണ്ടിനുണ്ടു്. വിദ്യാഭ്യാസമേലധ്യക്ഷനവർകൾ ഇതു സമ്മതിക്കാതിരിക്കുന്നതിനു പറഞ്ഞ കാരണം ഇതു സ്റ്റേററിന്റെ ബിസിനസ് അല്ലെന്നാണു്. ഇതു സ്റ്റേററിന്റെ ബിസിനസ്സു് ആണോഅല്ലയോ എന്നു് ആരെങ്കിലും ചോദിച്ചോ?

Rao Sahib I. N. Menon.— Sir, I never said that. I said if you introduce compulsion and if you say that the Government won't care of what happens to their families because there would be no one to look after their children it is open for them to say that the education of their children is none of your business.

മിസ്റ്റർ പി. ഗോവിന്ദമേനോൻ.— അതു് ഒരു മതിയായ കാരണമല്ല. ഒന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത ഒരാളെപോലെ ഇതു ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ ബിസിനസ്സു് അല്ലെന്നു പറഞ്ഞാൽ ആണെന്നു ധരിപ്പിക്കേണ്ട മുഴുതല ഗവമ്മെണ്ടിനുണ്ടു്. ഒരു ഗവമ്മെണ്ടിനും വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ മുഴുതല കേവലം ഇല്ലെന്നു പറയുന്നതിനു സാധിക്കുകയില്ല. പരിഷ്കാരങ്ങൾ ഒന്നും നടപ്പിൽ വരുത്തേണ്ട, പഴയ രീതിമാത്രം മതിഎന്നുദ്ദേശമുണ്ടെങ്കിൽ ഇവിടെ ഇത്ര അധികം ഗവമ്മെണ്ടുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ആവശ്യമില്ല. റവന്യൂ പിരിക്കാനൊരു ദിവാൻപേഷ്കാർ, സമാധാന പരിപാലനത്തിനു് ഒരു പോലീസുകമ്മീഷണർ ഇങ്ങിനെ രണ്ടു പേർ മാത്രം മതി. എന്നാൽ പരിഷ്കൃത ഗവമ്മെണ്ടുകളുടെ മുഴുതല നികുതി പിരിക്കാനുള്ള സാഹചര്യം മാത്രം സമ്പാദിക്കുകയല്ല എന്നു് അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതു് എപ്പോൾ അംഗീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞുവോ അപ്പോൾ വിദ്യാഭ്യാസം സാർവ്വത്രികമാക്കേണ്ട മുഴുതലയും ഗവമ്മെണ്ടിനുണ്ടു്. അതിനാൽ ഇതുയും പ്രധാനമായ തത്വം അംഗീകരിച്ചു അ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

തു നടപ്പിൽ വരുത്തേണ്ട ചുമതല നമ്മുടെ ഗവമ്മെണ്ടിനുണ്ട്. പ്രൈമറി എഡ്യൂക്കേഷൻ വിദ്യാഭ്യാസവിഷയമായി മാത്രമല്ല മറ്റു സകലതിലും പ്രാധാന്യമുള്ളതാണ്. അതിനു പണമില്ലെന്നു വാദം ഗവമ്മെണ്ടിനു കൊണ്ടുവരാൻ പാടില്ല. ഒരു ഗവമ്മെണ്ട് പരിഷ്കൃത ഗവമ്മെണ്ട് എന്ന നിലയിൽ നിലനില്ക്കണമെങ്കിൽ ജനങ്ങൾക്ക് ഏറ്റവും അത്യാവശ്യമായ പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസത്തെ അവക്കു നിർബ്ബന്ധിച്ചുകൊടുക്കണം. നിർബ്ബന്ധം ആവശ്യമുണ്ടോ എന്നു വിദ്യാഭ്യാസമേലധ്യക്ഷനവർകൾ ചോദിക്കും. സർ, നിർബ്ബന്ധം ആവശ്യം ഉണ്ട്. ഇതു എല്ലാ ഗവമ്മെണ്ടും അംഗീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പരിഷ്കൃത ഗവമ്മെണ്ടുകൾ ഇതു അംഗീകരിക്കുന്നതിനു ചില പ്പോൾ നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നുക്കൂടി ഉണ്ട്. ചീഫ് മെഡിക്കലാഫീസർ അവർകൾ സാനിട്ടേഷൻ വേണമെന്നു നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നു. അതിൽ വ്യക്തികളുടെ അഭിപ്രായത്തെ നോക്കുന്നുണ്ടോ? അതു തീരുമാനിക്കാനുള്ള അധികാരമുണ്ടെന്നു ഗവമ്മെണ്ട് സമ്മതിക്കുന്നു. ശാരീരികപരിഷ്കാരത്തിനു വേണ്ടി ഇങ്ങിനെ നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നതുപോലെ മാനസീക സംസ്കാരത്തിനുവേണ്ടി നിർബ്ബന്ധത്തിൽ വരുത്തേണ്ട ഒരു പരിഷ്കാരമാണ് ഇതു. അതിനു യാതൊരു തടസ്സവും ഒരു ഗവമ്മെണ്ടും ഒരിക്കലും പറയാൻ പാടില്ല.

മൂന്നു തത്വം വിദ്യാഭ്യാസ വിഷയത്തിൽ ഗവമ്മെണ്ടു കൊണ്ടുവരാനുദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ടെന്നു പറയുന്ന ആ വാദം ഇപ്പോൾ കൊണ്ടുവരേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ആ മൂന്നു തത്വങ്ങളിൽ ഒന്ന്, സ്കൂളുകൾ എല്ലാം സർക്കാരിലേയ്ക്കെടുക്കുക, രണ്ട്, പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം നവീകരിച്ചു കുറച്ചുകൂടി കാര്യക്ഷമമാക്കുക, എന്നു രണ്ടു പ്രമേയങ്ങൾ പ്രാധാന്യമേറിയവയാണ്. അവയ്ക്കു അനവധി പണം ചിലവുണ്ട് എന്നുള്ളതും ശരിതന്നെ. അതു ഈ സഭയിൽ ഇതുവരെ കൊണ്ടുവന്നിട്ടില്ല. ഈ സമയം അതെടുത്തു പ്രാധാന്യമുള്ളതായി പറഞ്ഞിട്ട് ആവശ്യവുമില്ല. വിദ്യാഭ്യാസ പദ്ധതി പരിഷ്കരിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു വരുമ്പോൾ വിദ്യാഭ്യാസ മേലധ്യക്ഷനവർകൾ ഈ മൂന്നു പ്രമേയം കൊണ്ടുവരുമെന്നു ഞാൻ നേരത്തെ വിചാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ പരിഷ്കാരത്തിനായിക്കൂടി 8½ ലക്ഷം രൂപ വേണ്ടിവരുമെന്നു പറയുന്നു. അതു ഈ അവസരത്തിൽ ന്യായമായ ഒരു പ്രതിബന്ധമാകുമെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. അതിനു പുറമെ സർവ്വോപരി അതിനുവേണ്ട ഫണ്ടു ഉണ്ടാക്കേണ്ട ചുമതല ഗവമ്മെണ്ടിനുണ്ട്.

സർ, ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ ഫണ്ടല്ല. ജനങ്ങൾ ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യപ്രകാരം—ജനങ്ങളുടെ പ്രക്ഷോഭണഫലമായിട്ട് ഏതെങ്കിലും വിധത്തിലുള്ള ഒരു പരിഷ്കാരം വേണമെന്നു വാദിക്കുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ കൊടുക്കുന്ന നികുതിയിൽനിന്നു ചിലവാക്കുന്നതിനു ഞങ്ങൾ അനുവ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മിക്കുന്നതായിരിക്കും. വേറെ വഴികൾ ആലോചിച്ചു് ഇതിനു വേണ്ട ഫണ്ടുണ്ടാക്കേണ്ട ചുമതല ഗവൺമെണ്ടിനുണ്ടു്. അതുകാരണം ഗവൺമെണ്ടു് ഈ ബിൽ എതിർക്കുന്നപക്ഷം, ഗവൺമെണ്ടിന്റെ പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായ കർത്തവ്യം ചെയ്യുന്നതിനു മടിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ലോകത്തിലുള്ള പരിഷ്കൃത സമുദായങ്ങളുടെ മുന്നിൽ ഏറ്റവും അപരിഷ്കൃത ഗവൺമെണ്ടു് എന്നു പേർ സമ്പാദിക്കപ്പെടുന്നതായിരിക്കും.

ഗവൺമെണ്ടിന്റെ സൽകീർത്തി ഉദ്ദേശിച്ചെങ്കിലും ഗവൺമെണ്ടു് ഈ ബില്ലിന്റെ തത്വം അംഗീകരിച്ചു് ക്രമേണ ക്രമേണ ആയിട്ടെങ്കിലും ഈ നിർബ്ബന്ധ വിദ്യാഭ്യാസം നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽ നടപ്പിലാക്കാനുള്ള ശ്രമം ചെയ്യേണ്ടതാണു്.

Mr. T. S. Balarama Ayyar.—Mr. President, Sir, I fully appreciate the force of the arguments advanced by the Director of Public Instruction. Yet I am not convinced that this Bill can in any way jeopardise the position of the Government. (Hear, hear). The Bill does not ask the Government to make the whole State 'compulsory' in the matter of education. From the figures he gave I am convinced that 80 per cent of the school going population are attending one or the other of the schools. I am certainly convinced of that. Out of the other 20 per cent, my own opinion is that, if education is made compulsory and completely free, another 10 per cent may get education. Regarding the other 10 per cent, I think, no amount of compulsion will make them go to the school. The question is, for the sake of this 10 per cent that might receive the benefit of education, should compulsion be introduced or not. I do not think there will be any serious difficulty in the path of the Government. When the Hon'ble Member for Education said that 80 per cent is the average—in some of the areas it may come to 90 or 95 per cent even—there will be a few areas where the percentage will be less than 50 per cent and they can begin in a few areas where the per centage is very low. Only after knowing whether the results in that particular area are satisfactory or not, need they extend it to any other area. What I fail to understand from the arguments of the Hon'ble Member for Education is how this Bill would jeopardise the position of the Government. So long as compulsion is not to extend simultaneously to the whole State, 'compulsion' is not compulsory. They can very well try in one or two areas where education is in a very backward condition and after watching the results of their trial in those areas they can gradually extend it. So I think with proper safeguards in introducing compulsion, I think the Bill could work properly and the Government should have no hesitation in the introduction of this Bill

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

and in referring it to a Select Committee. That is my opinion.

Mr. C. R. Iyyunni.—On a point of information, will the Hon'ble Member tell us what will be the approximate amount that will be utilised in Chittur?

Rao Sahib I. N. Menon.—I have not worked out the details. But more than 60 per cent of the children of school age are now attending schools. If we introduce compulsion we may roughly say calculating at the rate of 35 to 40 students for a class it may roughly come to 8000 children. These will have to be brought to the fold of our schools and that will come to about 200 divisions and these may require 200 teachers. The pay of these 200 teachers will have to be calculated.

(*At this stage the Hon'ble the President took the Chair*)

Mr. T. S. Balarama Ayyar.—Will you please explain how with proper safeguards the introduction of compulsion will jeopardise the position of Government?

Rao Sahib I. N. Menon.—I am not saying that it is in any way difficult and it does not mean that if compulsion is introduced the whole machinery of education in the State will come to a stand still. So long as the present system is working with a fair degree of satisfactoriness there is no case for compulsion. I had tried to point out that humanly speaking we have here results in the field of primary education which has been achieved only with the extreme rigour of compulsion in other parts of India and I said that even without compulsion as funds are liberated for the better equipping of our schools, for increasing the number of school places it may be possible to bring in a large number of present loiterers into the fold of our schools. I am absolutely confident that with more funds and without compulsion I can bring in a much larger percentage within the fold of our schools in a very reasonable period of time.

Dr. A. R. Menon.—Does this refer to backward areas also?

Rao Sahib I. N. Menon.—Yes.

Dr. A. R. Menon.—Is there any appreciable change in the Chittur Taluk?

Rao Sahib I. N. Menon.—Within the last five years I am sure there has been a considerable difference where we have given additional facilities.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. A. Eachara Menon.—Have you got full classes in Vannamadai, Kozhinjampara and other places?

Rao Sahib I. N. Menon.—We have not.

Mr. A. Eachara Menon.—You have said that even now you have not got full classes in certain places in the Chittur Taluk. Then how are you going to get more children even if you are going to give additional facilities.

Rao Sahib I. N. Menon.—If I find that there is 5 per cent illiterates in Cochin Kanayannur I can't go and ask them to go to Vannamadai where we have got 50 more places.

Mr. A. Eachara Menon.—The question was whether you will be able to take all the boys in the backward parts of Chittur Taluk into the classes now existing, without compulsion?

Mr. President.—He was referring to the entire State. You are only asking about a part of the State.

Rao Sahib I. N. Menon.— Roughly there will be 8000 children and 200 divisions of classes will be required. It may be perhaps a little more and fixing the maximum of 40 for each class we may require 200 teachers if we are introducing compulsion in the Chittur taluk.

Dr. A. R. Menon.—Supposing it is only in a portion of the taluk where there is absolute backwardness.

Rao Sahib I. N. Menon.—May I know, Sir, why there is need for compulsion in a particular village?

Dr. A. R. Menon.—Because in certain parts of the Chittur taluk education is in a very backward state. We want to enforce compulsion in selected areas only in the first instance. For instance we do not require it in Nemmara; but we may require it in Kozhinjampara side.

*മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ.— സർ, വിദ്യാഭ്യാസമേലദ്ധ്യക്ഷനവർകൾ ഈ ബില്ലിനെ എതിർത്ത അവസരത്തിൽ സ്കൂളിലേയ്ക്കു പോകാനുള്ള കുട്ടികളുടെ ആക്ഷേപങ്ങളൊന്നും ഇതുവരെ ഗവൺമെണ്ടിലേയ്ക്കു കിട്ടിയിട്ടില്ലെന്നു പറഞ്ഞതിനു ഞാൻ വന്ദനം പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. ഇന്നു കാലത്തു കൂടിയിരിപ്പു ബിൽ അവതരിപ്പിച്ച സമയം കൂടിയാന്മാരുടെ ആക്ഷേപമൊന്നും കിട്ടീട്ടില്ലെന്നു പറഞ്ഞതുപോലെ തന്നെ ഇതിനും പറഞ്ഞതിൽ വളരെ കൃതാർത്ഥതയുണ്ട്. ആദ്യമേതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വതസ്സിദ്ധമായ വാഗ്വിലാസം കൊണ്ടു് ഏതാണ്ടു കണ്ണിൽ പൊടി ഇടാനുള്ള സാമർത്ഥ്യംകൊണ്ടു് 80% കുട്ടികളും സ്കൂളിൽ പോകുന്നുണ്ടെന്നും ബാക്കി 20% മാത്രമേ ഉള്ളൂവെന്നും പറയുകയു

Speech not corrected by the Hon'ble Member

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ണ്ടായി. എന്നാൽ ഇവിടെ സെൻസസ് റിപ്പോർട്ടിൽ 40% മാത്രമേ ഉള്ളൂ. ഈ 80 ശ. മാ. എങ്ങിനെയാണെന്നുവെച്ചാൽ ഒരു പുഴ കടക്കാൻ ചെന്ന അവസരത്തിൽ അവിടെ വെള്ളം എത്രയുണ്ടെന്നു വേറൊരാളോട് ചോദിച്ചു. ഇവിടെ വെള്ളം $1\frac{1}{2}$ കോൽ, നട്ടുക്കു രണ്ടരകോൽ, അങ്ങേ അറ്റത്തു രണ്ടുകോൽ. ഈ തരത്തിലുള്ള കണക്കു കേട്ട ആൾ ശരാശരി വെള്ളം എത്രയുണ്ടെന്ന് കണക്കാക്കിയപ്പോൾ മുട്ടിനു താഴെ മാത്രമെ ഉള്ളൂവെന്നു തീർച്ചയായി പുഴയിലിറങ്ങി മുങ്ങിച്ചത്തുവെന്നൊരു കഥ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതു് അതുപോലെയാണു്. യൂറോപ്പിനേയും ഇൻഡ്യയേയും മറ്റും ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടു തെക്കെ ഈഴവമെമ്പർ പറഞ്ഞതുപോലെ ഇവിടെ പറഞ്ഞകണക്കു ശരിയാണെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. എങ്കിലും ഇവിടത്തെസെൻസസ് റിപ്പോർട്ട ഞങ്ങൾക്കനുകൂലമാണ്. ഞങ്ങൾ 80 ശ. മാ.എന്നതന്നെ വെച്ചുകൊള്ളാം. ഇതിന്റെ വാസ്തവം ഉൾനാടുകളിൽ പോയിട്ടുള്ളവർക്കറിയാം. ഈ ബില്ലിനെപ്പറ്റി 3 കാരണങ്ങൾ ആണ് അദ്ദേഹം പറയുന്നതു്. പ്രൈമറി എഡ്യൂക്കേഷൻ ഗവമ്മെണ്ടു് നടപ്പാക്കാനുദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് ഒന്ന്. പിന്നെ സെക്കൻററി എഡ്യൂക്കേഷനു ചിലവധികമല്ലേ; അതനാവശ്യമല്ലേ എന്നൊരു വാദം ചില സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നു കേട്ടു തുടങ്ങീട്ടുണ്ട്. ഇതിലേയ്ക്കു ഗവമ്മെണ്ടു ദൃഷ്ടി പതിപ്പിക്കുന്നുമുണ്ട്. ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങളുമുള്ള അവസരത്തിലാണ് നിബ്ബന്ധ വിദ്യാഭ്യാസബിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതെന്നു പറയുന്നു. ഗവമ്മെണ്ടു കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള ആ മൂന്നു കാര്യങ്ങളിൽ ഒന്നിന് 3 ലക്ഷം, വേറൊന്നിന് 4ലക്ഷം, പിന്നെ ഒന്നിന 2½ ലക്ഷം ഇങ്ങിനെ അനവധി പണം ചിലവുണ്ടെന്നു പറയുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പിനെപ്പറ്റിയൊ മറെറന്തിനെയെങ്കിലും പറ്റിയൊ നിങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുന്ന കണക്കു പരമാബദ്ധമാണെന്നു ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തിത്തരാം. പ്രൈമറി വിദ്യാഭ്യാസം ഗവമ്മെണ്ടിലേയ്ക്കു ഏറെറടുക്കണമെന്ന ആലോചനയിൽ ഇരിക്കുന്നുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു. അതെപ്പോൾ ആണെന്നറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം.

Mr. President.—You are saying that 50 per cent are not attending schools?

മിസ്റ്റർ. ടി. കെ. നായർ.— അതെ, ഞാൻ ഇതു് ചോദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞാൽ പ്രൈമറി എഡ്യൂക്കേഷൻ മുഴുവൻ ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ ചുമതലയിലാണെന്നു പറയുന്നു. അതു കാരണമാണ് ഇപ്പോൾ എടുത്തുകൊണ്ടു വരുന്നതു്. മറെറാരു കാരണമാണു മേൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. ഇതുപോലെ കമ്പൽസറി എഡ്യൂക്കേഷൻ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്ന അവസരത്തിലും പറയുക ഉണ്ടായി. ഞങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ബിൽ ആവശ്യമാണോ എന്നാണു നോക്കേണ്ടതു്. ഇതിന്റെ ആന്തര തത്വം എന്റെ മാന്യസ്നേഹിതൻ തെക്കെ ഈഴവപ്രതിനിധി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു തന്നെയാണ്. കൊച്ചി രാജ്യത്തിൽ പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം സൌജന്യമായും നിബ്ബന്ധമായും നടത്തി എന്ന അഭിമാനം കൂടി നമ്മൾക്കു് ഉണ്ടാകണം. ഈ ബിൽ സ്വീകരിച്ചു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

എന്ന വെച്ച് 1111 കക്കിടകത്തിനുമുമ്പു ഫലക്ഷം രൂപയോ മറോ ചിലവാക്കാൻ പോകുന്നുണ്ടോ? ബഹുമാനപ്പെട്ട പള്ളിപ്പുറം മെമ്പർ അവർകളുടെ സ്വദേശമായ ചിറയിരോ അല്ലെങ്കിൽ അതുപോലെയുള്ള മറേറതെങ്കിലും സ്ഥലത്തോ ഈ നിർബ്ബന്ധ വിദ്യാഭ്യാസം നടപ്പാക്കാൻ സാധിക്കും എങ്കിൽ അതിനുള്ള വകുപ്പും ഇവിടെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇതു് ഒരുമിച്ചു നടപ്പിൽ വരണമെന്നില്ല. ആദ്യം എവിടെ നടപ്പിലാക്കണമെന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. പിന്നെ എന്താണ് ഇതു നടപ്പിലാക്കാനുള്ള വിഷമം. പണമില്ലെന്നു ഒരു കാരണം പറഞ്ഞു. അതെത്രയൊ നിസ്സാരമായ കാര്യമാണ്. അതിനുള്ള വഴി ഞാൻതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. നികുതി ചുമത്താതെ പണമുണ്ടാകാനുള്ള വഴി പറഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾക്കു സ്വീകരിക്കാമോ? എങ്ങിനെ എന്നാൽ റിട്രഞ്ച്മെൻറിൻെറ കാര്യം പറഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുമോ? ഗവമ്മെണ്ടു ചിലവും കുടുംബചിലവും ഒരുപോലെ ആണ്. വരവിൽ അധികം ചിലവാക്കിയാൽ I. P. തന്നെ. ഗവമ്മെണ്ടിനാണെങ്കിൽ കടം ചോദിച്ചാൽ കിട്ടും. ഞങ്ങൾക്കു് അതും കിട്ടുകയില്ല. എന്നാലും വരവനുസരിച്ചു ചിലവു ചെയ്യുക. പണം വേണ്ടതുണ്ടാകും. അതുകൊണ്ടു പണത്തിൻെറ കാര്യം പറയരുതു്. ഈ ബിൽ കൊച്ചീരാജ്യത്തിൽ അനേകതരം ഉപകാരം ചെയ്യുന്നതാണ്. ഈ ബിൽകൊണ്ടു ഞങ്ങൾക്കല്ലാ അത്യാവശ്യം. ഫ്രീ എഡ്യൂക്കേഷനുണ്ടായില്ലെങ്കിലും ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ എങ്കിലും പഠിപ്പിച്ചുകൊള്ളാം. കീഴ്ജാതിക്കാരായ സാധുക്കൾക്കാണ് ഇതിൻെറ അത്യാവശ്യം. അവരെ ഉയർത്തേണ്ടതു ഗവമ്മെണ്ടിൻെറ ചുമതലയാണ്. അതു ചെയ്യാതിരിയ്ക്കുന്നതു് ഒരു പരിഷ്കൃത ഗവമ്മെണ്ടിനു അഭിമാനം ആണോ? ന്യായമായിട്ടുള്ള കാരണം പറഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ ഇതു സ്വീകരിക്കാം എന്നു പറഞ്ഞ സ്ഥിതിക്ക് അധികം വാദപ്രതിവാദമൊന്നും കൂടാതെ സ്വീകരിച്ച് ഈ ബിൽ എങ്ങിനെയെങ്കിലും നടപ്പിൽവരുത്താൻ നിങ്ങൾ ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. അതുകൊണ്ടു് ഈ ബിൽ തള്ളിക്കളഞ്ഞു എന്ന അപമാനം വരുത്തി വെക്കരുതു് എന്നു ഗവമ്മെണ്ടിനോടു് അപേക്ഷിക്കുന്നു.

മിസ്സിസ് മീനാക്ഷി എൻ. മേനോൻ.— സർ, പ്രസംഗിക്കാനായി ഞാൻ എഴുന്നേൽക്കുന്നതു് ഇതിനു മുമ്പു പ്രസംഗിച്ച സമാജികന്മാരേക്കാൾ കൂടുതൽ പായിൻറു ഉണ്ടെന്നു കാരണത്താൽ അല്ല. എങ്കിലും ഞാൻ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന വമ്പിച്ച സമുദായത്തിൻെറ അഭിപ്രായം ഗവമ്മെണ്ടും മറു സാമാജികന്മാരും തെറ്റിദ്ധരിക്കരുതെന്നു വിചാരിച്ചാണ്. പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം സാർവ്വത്രികമാക്കണമെന്നുള്ളതു ഗവമ്മെണ്ടുകാർ അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള നയമാണ്. ഇവിടത്തെ ഗവമ്മെണ്ടും ഈ പ്രിൻസിപ്പാൾ അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട വിദ്യാഭ്യാസ ഡയറക്ടർ അവർകളുടെ കഴിഞ്ഞ ഒരു കൌൺസിൽ പ്രസംഗത്തിലെ ഒരു ഭാഗം ഉദ്ധരിച്ചാൽ മനസ്സിലാകുന്നതാണ്. കഴിഞ്ഞ വൃശ്ചികമാസത്തിൽ നടന്ന ഒരു വാദപ്രതിവാദത്തിൽ ഇതിനെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഒരു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

പ്രമേയം വന്നപ്പോൾ അതിനെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതു് നമ്മുടെ നാട്ടിലെ ജനങ്ങളുടെ ശരീരത്തിൽ പകച്ചു് വ്യാധികൾ ഉണ്ടാകാതിരിക്കുന്നതിനു വാക്സിനേഷൻ എപ്രകാരം അത്യാവശ്യവും നിർബന്ധവുമായിരിക്കുന്നുവോ അതുപോലെ പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം ജന്മാവകാശവും അതു സൌജന്യമായി വേണ്ടതുമാണെന്നാണു്. ഇതുകൊണ്ടുതന്നെ പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം സ്ത്രീപുരുഷഭേദമെന്യേ സകലർക്കും ലഭിക്കേണ്ടതാണു് എന്നു വരുന്നുണ്ടു്. ഏപ്രകാരം നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലെ ജനങ്ങളുടെ ആരോഗ്യം നിർബന്ധ വാക്സിനേഷൻ മൂലം രക്ഷിക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടോ അതുപോലെ നിർബന്ധവിദ്യാഭ്യാസം മൂലം ജനങ്ങളുടെ മാനസിക പരിഷ്കാരവും വരുത്തേണ്ടതു ഗവൺമെണ്ടിന്റെ ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത ധർമ്മമാണു്. നമ്മുടെ നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾക്കു കുട്ടികളെ സ്കൂളിൽ അയച്ചു പഠിപ്പിക്കുന്നതിനു താണിയില്ല. അവിടെ നർബന്ധ വിദ്യാഭ്യാസം നടപ്പാക്കിയില്ലെങ്കിൽ അവരുടെ ഇടയിൽ വിദ്യാഭ്യാസം പ്രചരിക്കുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ടു് എന്തൊക്കെ തടസ്സമുണ്ടായാലും എത്ര പണം ചിലവുണ്ടായാലും ഈ ബില്ലിലെ തത്വം അനുസരിച്ചു ഗവൺമെണ്ടു് അംഗീകരിക്കണമെന്നു് അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Mr. President.—I would like to make the position of the Government a little more clear. The Hon'ble Member Mr. T. K. Nair said in the course of his speech that his object and the object of some of his friends in supporting this measure is not to commit the Government to a policy of enforcing compulsion throughout the State immediately but to recognise the principle by having this Regulation in the statute book and when circumstances and funds permit to extend that to the whole State. For that purpose the House will, if necessary, support any additional taxation. If I have understood that position correctly, then the attitude of the Government will certainly be of no opposition to this Bill at all.

I would like to make one observation in connection with this subject. I have had an opportunity during the last few months of personally visiting a great many educational institutions in the State and I must frankly confess that the accommodation provided in the schools is deplorably inadequate. (Hear, hear). In fact it is almost tragic in certain cases to see the poor and scanty accommodation which certainly cannot be called accommodation at all in certain areas. I have had occasion to discuss this matter with the Director of Public Instruction and it is my personal opinion that if and when funds are available it would be a better policy to improve the present accommodation and to make the existing institution more efficient rather than spend additional money in increasing the number of schools and increasing the number of classes. That

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

is my personal view. Because I think that on the whole and in the general interest of the State a compulsory system of education based upon inefficiency is certainly not as desirable as a voluntary system where the system is more efficient and perfect; so that my own personal view is that when funds are available it would be a wise policy to make the existing institutions and schools more decent and to give them better accommodation and better facilities.

Whatever might be the actual percentage of the boys and girls of the school going age, attending schools, it nevertheless is an incontrovertible fact that in the Cochin State even without compulsion an advancement has so far been made which certainly has not been approached in any other part, either British India or Indian States except probably the neighbouring State of Travancore. At the same time the Government and this House have certainly to bear in mind the fact that this phenomenal and widespread primary education does not prevail throughout the State. As certain Hon'ble Members have pointed out there are certain parts of the State—some parts of the Chittur Taluk—in which the people have not shown the same tendency and the same eagerness to take advantage of the facilities provided by the Government. (Hear, hear). It, therefore, is certainly a matter for serious consideration whether with a view to bring the level of the State on a par and with a view to bring the educational advancement of every part of the State on an almost equitable level it would not be wise, for instance, to introduce a system of compulsory education in those tracts where the parents and pupils have not shown the readiness to avail themselves of. That certainly is one point of view from which the Government would be prepared to examine the problem of introducing an element of compulsion. Whether the Government are to introduce compulsion in selected areas either by reason of their being backward in education or for any other reason, the fact must be faced that an adoption of this policy means additional expenditure. The budget of the Education Department is I think more than 17½ lakhs of rupees and that excludes the provision made in the P. W. D. budget for buildings for educational institutions. We are spending out of our net revenue of about 85 lakhs, 17½ lakhs on the administrative side alone, and the House must certainly recognise that it would be certainly not a practical proposition to throw the burden of finding out some more funds by retrenchment or otherwise upon the Government. If this House is prepared to shoulder the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

burden and the responsibility of finding additional funds in compulsory areas either by means of an additional taxation or a local cess, then certainly the Government would be prepared to examine the question, so that if it is the intention of this House that in agreeing to place a measure of this nature on the Statute book no more and no less is intended than to commit the Government and the State to a policy of compulsory education which is to be given effect to in course of time as and when funds permit and which means also that this House is prepared to shoulder the responsibility for additional taxation, I certainly will not have any opposition to this measure, and will certainly allow this Bill to go before a Select Committee. But that position of the Government must be clearly understood.

Dr. A. R. Menon.—How can you levy a local cess? The policy of the State is to give education for the whole State. I can understand the levying of a cess for the whole State; but I do not understand how you can levy a local cess.

Mr. President.—I do not mean a local cess at all. That is a matter of detail. When for instance we decide to introduce compulsion in a selected area in Chittur Taluk it does not necessarily mean that the people of that area should pay the cess. It is up to this House to decide whether in the cause of general interest of education and general advancement of the State, the people of the State should not bear the whole burden. But that is a matter of detail which can be considered later on. I would like the mover of the Bill or some one else to explain the position.

Dr. A. R. Menon.—Our view is, I think the majority are of that opinion, that if you are going to levy an educational cess over the whole State then that position cannot be objected to when we come and ask for extension of primary education. With the available funds at the Government's disposal it may not be possible to commit themselves to this policy. But the only thing is it is not proper to limit the application of the collection of the cess to the areas affected. That ought to be the position. It is the duty of the House to provide funds also when they call for reforms.

Mr. M. V. Cherian.—So far as Mattancherri is concerned Mattancherri has no Sirkar High School.

Mr. President—We are talking on primary education.

Mr. M. V. Cherian.—Even as regards primary education there is only one primary school in Mattancheri. It will be

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

rather too cruel to tax Mattancheri. I am anxious whether Mattancheri will be provided with a High School even after the levy of the cess. We have been pressing for a High School for the last so many years in this House. We are prepared to pay any reasonable cess but there must be equal advantages to all. To tax Mattancheri and then give the benefits to Chittur or Pazhayannur will be too cruel.

Mr. President.—All these details will come at a very later stage. So far as I am concerned I am perfectly clear as to how this measure is to be worked if it is placed in the Statute book. If this Bill is once placed in the Statute book and if Government is not simply to be hypocritical in its attitude Government will have at once to make up its mind as to what area they should select, for introducing the provisions of this bill. The areas may be selected on principles already explained. That is a matter for detail. In the Madras Presidency certain municipal areas are chosen for compulsion. Then there are municipal areas plus certain backward areas. Whatever areas are chosen the additional cost involved in introducing compulsion in those areas will have to be borne by the State as a whole and not by any particular area. That ought to be clear in the minds of the Hon'ble Members and the House must give its support for the finding out of additional funds.

Mr. T. K. Nayar.—If the House is not for taxation then there will be no compulsion.

Mr. Popatlal Goverdhan Lalan.—May I know whether there is any taxation in other States where compulsory elementary education is introduced?

Mr. President.—There is the education Cess.

The moment a Statute like this goes on the Book then in every session there will be a question "Will the Government state what steps they have taken, how long will it take, etc.".

Mr. P. Raman Menon.—The answer is also ready. 'Want of funds'.

Mr. President.—Quite so.

Mr. P. Raman Menon.—The question and the answer may be printed.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ.—Sir, On a point of information ഇതിനു വേണ്ട സകലചിലവുകളും എഡ്യൂക്കേഷൻ ഡയറക്ടർ അവർകൾ വഴിക്കു പിരിച്ചെടുക്കാൻ ആണോ തീർച്ചയാക്കിയിരിക്കുന്നതു്?.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. President.—It is a matter of detail. Nobody will be in a position to say how much additional amount will have to be found.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ.— എനാൽ ഒരു എഡ്യൂക്കേഷൻസെസ്സ് ഏർപ്പെടുത്തുക എന്ന സംഗതിയെപറ്റി പിന്നീട് ആലോചിക്കാം. അതിനുമുമ്പായി വലിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളത്തിൽ ന്യായമായ ഒരു സാലറികട്ട് ഏർപ്പെടുത്തുന്നതായിരിക്കും അധികം നന്നായിരിക്കുക.

Mr. President.—The cess is only to supplement the general finances.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—Mr. President, Sir, after hearing the view of the Government I am advised by my Hon'ble friends to accept the proposition even of additional taxation and even at that cost have compulsory elementary education introduced in the State. In view of that position taken up by the House I do not think I am called upon to answer anyone of the points raised by the other side. I therefore move that the Bill be read in Council.

Motion was put and carried.

Secretary to the Council.—The title of the Bill is "The Cochin Compulsory Primary Education Bill".

Mr. President.—Now there is only the Director of Public Instruction in the committee proposed to be constituted. So far as the Government is concerned I would suggest that in view of the fact that there is the possibility of introducing new clauses for levying cess and all that, the Comptroller of Accounts must be on the Committee. I would suggest that generally the number of the members of the committee should be restricted to seven. But in this case including the Comptroller and the Director the number may be raised to nine.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—I move that the Bill be referred to a Select Committee consisting of the following Hon'ble Members of this House.

1. Dr. A. R. Menon.
2. Mr. K. M. Kunhi Moideen.
3. Mr. P. J. Alexander.
4. Mr. P. Govinda Menon.
5. Mr. K. S. Panickar.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

6. Mrs. Meenakshy N. Menon.
7. The Director of Public Instruction.
8. The Comptroller of Accounts and
9. The Mover.

Motion was put and carried.

Mr. President.—The Director of Public Instruction will be the Chairman and the Committee is to report in four months.

The Cochin Marumakkathayam Bill.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—Mr. President, Sir, in view of the procedure you were pleased to adopt in connection with the other Bill I request that the same procedure may be adopted in this case also and the Bill be circulated.

Mr. President.—I think this Bill is for extending the Provisions of the Nair Regulation to some other communities?

Mr. T. S. Narayana Ayyar.—Yes.

Mr. President.—Then, six months' time will be given. As these opinions are received they should be printed and sent round to the Hon'ble Members.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—I move that the Cochin Marumakkathayam Bill be read in Council.

Mr. T. K. Nayar.—I second it.

Motion was put and carried.

Secretary to the Council.—The title of the Bill is "The Cochin Marumakkathayam Bill".

The House rose for the day at 4-35 p. m.

B. V. KRISHNANKUTTY MENON,
Secretary to the Council.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly